Р Е Ш Е Н И Е
№ 2539

гр. София, 15.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 22 състав,** в публично заседание на 28.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11116** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Р. Б. И. срещу ЗАПОВЕД № РД-09-252/21.07.2006г. на Кмета на Столична община, район „П.”.

В жалбата са развити подробни доводи за нищожност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден в нарушение на предписаната форма, процесуалните правила и неспазване на чл. 53 и сл. от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и чл.62 от НАРЕДБА № 3/28.04.2005г. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността или да отмени ЗАПОВЕД № РД-09-252/21.07.2006г. на Кмета на Столична община, район „П.”, както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – Кмета на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „П.” в писмено становище от 13.03.2014г. изразява доводи за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни – М. С. Н., Д. Г. Н., Д. Н. М.-Д., С. Н. М., чрез процесуалния си представител адв.А. Д. оспорват подадената жалба, като излагат доводи за действителност на административния акт в писмено становище от 10.03.2014г., а относно искането за отмяната му, поради незаконосъобразност, считат че оспорването е преклудирано, тъй като заповедта е влязла в законна сила на 07.08.2006г.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и

прецени по реда на чл.235 ал.1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С оспорената ЗАПОВЕД № РД-09-252/21.07.2006г. Кметът на район „П.” – Столична община е одобрил попълване в кадастралната основа на ПИ № 1533 в УПИ „За бензиностанция и КОО”, кв.31, [населено място] по кафявите линии, цифри и букви А-Б-В-Г-А, както е показано на скицата към акта.

Със Заповед № РД-09-09-18/07.09.2004г., раздел IV, която е служебно известна на съда, Кмета на СТОЛИЧНА ОБЩИНА е определил реда за поддържане на одобрените кадастрални планове съгласно § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР, като е възложил на кметовете на райони издаването на заповеди за изменение на кадастралния план на основание §4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР.

Административното производство пред ответната страна е започнало въз основа на подадена молба вх.№ 94-Д-351/16.12.2005г. от заинтересованата по делото страна Д. Г. Н. и М. С. Н. за попълване в кадастралния план на имот № 678 от кв.31 по плана на [населено място]. В административното производство са приети скица-проект за нанасяне на поземлен имот № 1533, кад.лист № Г-4-8-А, удостоверение от Дирекция „Софийски кадастър” № 70-00-699/16.02.2006г., че за новообразувания имот е определен проектен планоснимачен № 1533, кад.лист № Г-4-8-А.

На 06.06.2006 г. от Столична община, район „П.” е съставен Акт за непълноти /грешки/ в одобрен кадастрален план, който е подписан от съставителя и заявителите по административната преписка Д. Г. Н. и М. С. Н..

Обжалваната заповед е съобщена на заинтересованите лица, видно от съставения разписен списък и това са участниците в административното производство, като е отразено, че няма постъпили възражения в законния срок.

Със Заповед № РД-43-6/20.03.2003г. на Кмета на Столична община е отменено отчуждаването на ½ идеална част от имот № 678 кв.16/стар/, [населено място]. Със Заповед № РД-57-265/05.07.2004г. е било наредено да се отпише от актовите книги за общинска собственост А. № 1800/20.05.2002г., а именно: ½ идеална част от имот № 678 /стар/ кв.16 /стар/, сега кв.31, целият с площ от 560 кв.м., находящ се в [населено място], попадащ в УПИ XXIII, кв.31, отреден „За бензиностанция и КОО”, при граници: от две страни улици, УПИ I, УПИ VI, УПИ V, УПИ XXII.

С договор за продажба на недвижим имот от 25.09.2003г., вписан в книгите за вписване вх.рег.№ 36015, том XVI, № 194 от 30.09.2003г. СТОЛИЧНА ОБЩИНА е продала на [фирма] 2583.67/4203 идеални части от УПИ XXIII, кв.31 по плана на [населено място], отреден „За бензиностанция и КОО”, целият с площ от 4203 кв.м., при съседи: от две страни улица, УПИ I-251, УПИ V-252, УПИ VI-253, УПИ XXII-1328.

Видно от дружествен договор от 12.08.2010г., вписан в книгите за вписвания рег.№ 55373/02.12.2010г. на [фирма], съдружникът [фирма] е направил непарична вноска в капитала на дружеството, в която е включен и недвижим имот- празно място съставляващо 2583.67/4203 идеални части от УПИ XXIII, кв.31 по плана на [населено място], отреден „За бензиностанция и КОО”, целият с площ от 4203 кв.м., при съседи: от две страни улица, УПИ I-251, УПИ V-252, УПИ VI-253, УПИ XXII-1328.

Видно от представеното удостоверение за вписани обстоятелства в Агенцията по вписвания № 20130701092426/01.07.2013г. направеният апорт е включен в капитала на дружеството [фирма].

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град достигна до

следните правни изводи:
I.По допустимостта на оспорването:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от активно процесуално-правно легитимирана страна при наличие на правен интерес по см. на чл.147 АПК и в срока по чл. 149, ал. 1 и ал.5 от АПК. Съдът приема, че възраженията на заинтересованите страни, касаещи процесуалната недопустимост на жалбата, подробно развити в писмения отговор от 10.03.2014г. са неоснователни, във връзка с което излага следните доводи:

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 16.04.2013г. по тълкувателно дело № 1/2012г. на ВАС на РБ „ При оспорване на административни актове с искане за обявяване на нищожност правният интерес за оспорващия следва да се преценява към момента на подаване на жалбата.

Във всички случаи, при оспорване на административните актове с искане за прогласяване на нищожност, трябва да се докаже пред съда, че е налице засягане или предстоящо засягане на права или законни интереси. В тази връзка следва да се има предвид и решение № 5/17.04.2007 г. по к.д. № 11/2006 г. на КС на РБ, съгласно което "Прогресивният характер на легитимацията е възможност да се обжалват административните актове не само когато са налице пряко нарушени права, но и при предстоящо засягане на права". Правният интерес следва да е правомерен, личен и обоснован, както и да е налице към момента на предявяване на претенцията пред съда. Преценката в тази насока е в правомощията на съда за всеки конкретен казус и по отношение на всеки един от оспорващите”. Това правило е неприложимо- чл.177 ал.3 АПК, ако съдът вече се е произнесъл относно неговата законосъобразност, защото с оглед служебното начало той е длъжен при осъществяването на контрола за законосъобразност да следи и за нищожност и ако установи такава да я прогласи – чл. 168, ал. 2 АПК.

Към момента на подаване на жалбата- 15.10.2013г. /по която е било образувано адм.дело № 10013/2013г. на АССГ, 38 състав, впоследствие производството по него е разделено с определение от 07.11.2013г./ [фирма], представлявано от Р. И. е собственик на 2583.67/4203 идеални части от УПИ XXIII, кв.31 по плана на [населено място], отреден „За бензиностанция и КОО”, целият с площ от 4203 кв.м. и не е постановен съдебен акт, с който да е преценена законосъобразността на ЗАПОВЕД № РД-09-252/21.07.2006г. на Кмета на Столична община, район „П.”, поради което за жалбоподателят е възникнал и съществува правен интерес от оспорването на акта, като нищожен.

Жалбата е процесуално допустима и в частта, с която се претендира отмяна, поради незаконосъобразност на заповедта. В административното производство праводателят на жалбоподателя [фирма] не е уведомен за издаването на административния акт, поради което за него не е започнал да тече преклузивния 14 дневен срок и с депозирането на жалбата от [фирма] на 15.10.2013г. следва да се приеме, че този срок е спазен. Съгласно цитираното тълкувателно решение „щом праводателят не е упражнил това субективно право и то не е преклудирано – няма основание правоприемникът да бъде лишен от защита”.

II.По същество на спора:

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган- Кметът на Столична община- район „П.” в съответствие с предоставените му със Заповед № РД-09-09-18/07.09.2004г. на Кмета на Столична община правомощия по поддържане на одобрените кадастрални планове съгласно § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР и издаването на заповеди за съответното изменение на кадастралния план на основание § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР. Не са налице основания за обявяване нищожността на акта. Макар и издаден от компетентен орган, атакуваният в настоящото производство индивидуален административен е постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и при неспазване на изискуемата от закона мотивирана писмена форма- отменителни основания по см. на чл.146 т.2 и т.3 АПК, като в тази връзка съдът излага следните мотиви:

На първо място: В оспорения административен акт- ЗАПОВЕД № РД-09-252/21.07.2006г. на Кмета на Столична община, район „П.” не са изложени изискумите от законодателя мотиви във връзка с издаването му. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в административният акт задължително се посочват фактическите и правните основания за издаването му, т.е. актът трябва да бъде мотивиран. В производството по съдебен контрол върху административния акт се проверява дали изложените фактически основания отговарят на действителното фактическо положение и съответства ли на тях посоченото правно основание. Излагането от административния орган на фактическите основания, с които свързва упражняването на правомощията си да издаде индивидуален административен акт, позволяват на съда да извърши контрол за неговата законосъобразност, като прецени дали приетите за установени факти отговарят на хипотезата на относимата правна норма. В оспорения акт от 21.07.2006г. никакви фактически основания не са посочени, а липсата на мотиви в тази насока представлява нарушаване на изискването за форма на административния акт – основание за оспорване и съответно за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Немотивирането на административния акт с фактически основания лишава съда от възможността да прецени дали актът е издаден в съответствие с целта на закона и при неговото правилно приложение, поради което дори и само на това основание обжалваният административен акт се явява незаконосъобразен. Мотивите за издаването на акта не се съдържат и в доказателствата по приложената административна преписка, като не е представен Протокол №19/20.06.2006г. на РЕСУТ. Иначе казано, липсата на мотиви не дава възможност на съда да установи дали са доказани положителните материалноправни предпоставки в материалното административно правоотношение / в т.см. ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 4/20.04.2004г. по адм.дело № ТР-4/2002г. на О. на ВАС на РБ./. В съдебното производство съдът няма задължение да предполага какви са били действителните съображения на административния орган, аргументирали го да приеме, че следва да попълни ПИ № 1533 по буквите А-Б-В-Г-А в границите на УПИ XXIII „За бензиностанция и КОО”, кв.31, [населено място] и на какво фактическо основание е извършено това действие. Административният акт не съдържа и реквизитите по чл.59 ал.2 т.3 и т.7 АПК- адресат и пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване.

На второ място: Безспорно е установено по делото, че оспорената ЗАПОВЕД № № РД-09-252/21.07.2006г. е издадена във връзка с направено искане от заинтересованата по делото страна Д. Г. Н. и М. С. Н. до Кмета на район „П.” за нанасяне в кадастралния план на имот пл. № 678/стар/, кв.31 с площ от 560 кв.м. Заповедта е издадена по реда на § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР, от което категорично следва

спазване на процедурата по чл. 53 и 54 от ЗКИР и чл. 62, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 3 от 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралния регистър. Следователно при преценката на законосъобразността на атакуваната заповед, съществено условие е същата да се предхожда от акт за непълноти и грешки, издаден при спазване условията на чл. 53, ал. 3 от ЗКИР и чл. 62, ал. 2 от Наредба № 3/2005г., а именно: непълнотите и грешките да са установени на самото място от службата по кадастъра с акт по образец, който да е подписан от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици.

По аргумент от § 1, т. 13 ДР на ЗКИР, заинтересувани собственици са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, чиито права се засягат от изменението на кадастралния план. От представените и приети по делото като писмени доказателства се установи, че към момента на образуване на административното производство- 16.12.2005г., съставяне на акта за непълноти и грешки- 06.06.2006г. и издаване на заповедта- 21.07.2006г. праводателят на жалбоподателя е бил собственик на празно място съставляващо 2583.67/4203 идеални части от УПИ XXIII, кв.31 по плана на [населено място], отреден „За бензиностанция и КОО", целият с площ от 4203 кв.м., върху който се нанася имот № 1533 с площ от 560 кв.м. и с оглед на това е бил заинтересовано лице да участва в административното производство.

Видно от приложения и приет по делото Акт за непълноти /грешки/ в одобрения кадастрален план от 06.06.2006 г., същият е подписан единствено и само от съставителя и заявителите Д. Г. Н. и М. С. Н.. Съгласно чл.62 ал.3 от Наредба № 3/2005г. така съставения акт следва да се подпише от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици. След като с оспорената заповед е наредено да се нанесе имот № 1533 в границите на УПИ XXIII „За бензиностанция и КОО" от кв.31 по плана на [населено място], то задължително условие е същият да се подпише и от собственика на идеални части от този УПИ, като по този начин той би изразил съгласие с процедираното изменение на имотните граници на собствения си недвижим имот.

В разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от Наредба № 3/2005 г. изрично е регламентирано, че при неподписване на акта за непълноти и грешки от заинтересуваното лице това обстоятелство се отбелязва от съставителя и службата по кадастъра издава отказ за отразяване на непълнотата или грешката в кадастралната карта и кадастралните регистри, за което уведомява заявителя. В конкретния случай притежателят на вещни права върху УПИ XXIII „За бензиностанция и КОО", кв.31 не е подписал акта като пряко заинтересован собственик и това съставлява нарушение на административната процедура от категорията на особено съществените и е достатъчно основание за незаконосъобразност на обжалваната в настоящото производство заповед.

Носителят на вещни права върху УПИ XXIII „За бензиностанция и КОО", кв.31 не е взел никакво участие в административното производство, не е бил уведомен за неговото започване, не му е предоставена възможност да изрази становище и да представи доказателства, с което е допуснато нарушение на административната процедура от категорията на особено съществените по см. на чл.146 т.3 АПК. Праводателят на жалбоподателя [фирма], представлявано от И. П. И. не е знаел за образуваното административно производство, ответникът не му е осигурил правото да се запознае с процедираното изменение на кадастралния план, като по този начин

грубо е нарушил неговите права и гарантирани от закона интереси.
В процесното спорно правоотношение не е налице хипотезата на чл.62 ал.5 от Наредба № 3/28.04.2005г., тъй като попълването на имотните граници на имот № 1533 с площ от 560 кв.м., кад.лист № Г-4-8-А не е извършено в изпълнение на влязло в законна сила съдебно решение, по предявен иск с правно основание чл.53 ЗКИР, а в административната преписка не се съдържат никакви писмени доказателства, че регулационните линии от приложен устройствен план, одобрен с Решение № 82 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС се нанасят като имотни граници.
На трето място, ответникът неправилно е посочил, като правно основание за издаване на заповедта нормата на чл.134 ал.2 т.2 и т.8 ЗУТ, която е неприложима в настоящото административно правоотношение. Тази разпоредба е относима към административните актове за изменение на ПУП, с оглед предходно попълване на кадастрален план по реда на ЗКИР. Доколкото обаче в заповедта е посочено като правно основание за нейното постановяване и нормата на § 4 ал. 1 т.2 от ПЗР на ЗКИР, същата не следва да бъде отменяна само поради така констатирания порок, защото за съда е ясна правилната правна квалификация на казуса.
По изложените съображения и при извършената служебна проверка по см. на чл.168 ал.1 АПК, съдът обосновава окончателен правен извод за незаконосъобразност на оспорената **ЗАПОВЕД № РД-09-252/21.07.2006г.** на Кмета на Столична община, район „П.”, поради допуснато нарушение по см. на чл.146 т.2 и т.3 АПК. Жалбата е изцяло доказана на въведените в нея правни основания, поради което подлежи на уважаване.
При този изход на спора и на основание чл.143 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноските в процеса, възлизащи и доказани в размер на 1 250 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК ***АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II АО, 22 състав***

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], представлявано от Р. Б. И. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, ап.5 и със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап.2, чрез адв.Р. Ж. **ЗАПОВЕД № РД-09-252/21.07.2006г.** на Кмета на Столична община, район „П.”, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.**
ОСЪЖДА Столична община, район „П.” с адрес: [населено място], район „П.”, [улица] да заплати на [фирма], представлявано от Р. Б. И. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, ап.5 и със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап.2, чрез адв.Р. Ж.

сумата от 1 250лв. /хиляда двеста и петдесет лева/ на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: